

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

01 august 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte: Timofti Vladimir

judcători: Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar, declarat de avocatul Grigoriu Aurelia în numele inculpatului Luca Ion, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Luca Ion XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în r-nul XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 09.06.2017 – 02.08.2018;

Instanța de apel: 30.08.2018 – 23.10.2018;

Instanța de recurs: 05.03.2019 – 01.08.2019;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 02 august 2018, a fost încetat procesul penal în privința lui Luca Ion, învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) din Codul penal, din motiv că fapta acestuia constituie o contravenție.

Luca Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea contravențiilor prevăzute de art. 336 și art. 353 alin. (1) din Codul contravențional și liberat de răspundere contravențională din motivul prescripției tragerii la răspundere contravențională.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că Luca Ion este învinuit în aceea că el, la 16 mai 2017, aproximativ la orele 11:00 contrar prevederilor art.17/8 alin.(1) lit.b) din Legea RM nr.278 din 14.12.2007 privind controlul tutunului, care interzice fumatul în toate spațiile publice deschise administrate de autoritățile publice centrale și locale, aflându-se pe trotuarul din preajma blocului locativ nr.1 de pe bd. Mircea cel Bătrân, mun. Chișinău, fuma. La solicitarea autopatrului formată din comandantul de grupă a INP al IGP a MAI Livadari Tudor și inspectorul inferior de patrulare a INP a IGP a MAI Stefano Ion, care se aflau în exercițiul atribuțiilor de serviciu de menținere,

asigurare și restabilire a ordinii și securității publice, protecția drepturilor și a intereselor legitime ale persoanei și comunității pe sect.Ciocana, mun.Chișinău și care au acționat în conformitate cu prevederile art.25 alin. (5) pct. 1), 3), 14) din Legea RM nr.320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea poliției, de a înceta acțiunile ilegale și de a se identifica, Luca Ion, acționând intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, a refuzat de a se conforma solicitării reprezentanților organelor de drept și urmărind scopul sistării activității lor de serviciu și schimbării caracterului în interesul său, s-a adresat cu cuvinte necenzurate față de aceștia, după care a urcat în automobilul de model „Mazda” Primacy” cu n/î XXXXX și a încercat să se sustragă de la fața locului. În acest sens, numitul, încercând să închidă forțat ușa automobilului, l-a strâns cu aceasta pe inspectorul de poliție Livadari Tudor cauzându-i dureri fizice și a început deplasarea cu automobilul tamponându-l pe inspectorul de poliție Stefano Ion, care i-a barat calea poziționându-se în fața mijlocului de transport și ca urmare a cărui fapt ultimul a fost proiectat pe capota automobilului și transportat câțiva metri, după care, Luca Ion, a stopat mijlocul de transport și a fost reținut în flagrant.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Ciocana, Costișanu Vitalie, solicitând admiterea apelului și casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 02 august 2018, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Luca Ion să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(1¹) din Codul penal și în temeiul aceste norme de a-i stabili o pedeapsă sub formă de amendă în cuantum de 1350 unități convenționale, invocând următoarele argumente:

- instanța de fond eronat și tendențios a stabilit că în acțiunile inculpatului Luca Ion nu sunt prezente elementele componentei de infracțiune prevăzute de art. 349 alin.(1¹) Cod penal, dar sunt prezente elementele contravențiilor prevăzute la art. 336 și art. 353 alin. (1) din Codul contravențional;

- la motivarea soluției de încetare a procesului penal, instanța de fond a efectuat o apreciere critică a probelor prezentate de procuror, dând prioritate declarațiilor făcute de inculpat și probelor apărării admise și cercetate în instanța de judecată, ajungând să concluzioneze că acuzarea a eșuat în tentativa de a proba prezența în acțiunile inculpatului a elementelor componentei de infracțiune incriminate însă, fără a ține cont de prevederile art.24 alin.(2) din Codul de procedură penal;

- instanța de fond cercetând probatoriul administrat la etapa urmăririi penale eronat a concluzionat că în acțiunile inculpatului nu a fost posibil de a stabili prezența elementelor laturii obiective și subiective a infracțiunii investigate;

- menționează că victimele prezentei cauze, Stefano Ion și Livadari Tudor la data comiterii faptei prejudiciabile aveau calitatea de persoane - funcție de răspundere așa cum dețineau funcțiile de inspectori de patrulare a

inspectoratului Național de Patrulare a IGP a MAI al Republicii Moldova și se aflau în exercițiul funcției participând la menținerea ordinii publice în municipiul Chișinău, sectorul Ciocana, care au acționat în conformitate cu prevederile legale;

- instanța de fond nu a ținut cont de declarațiile părții vătămate Stefanco Ion, instanța a pus la îndoială declarațiile părților vătămate fără a ține cont că acestea au primit confirmare și prin celelalte mijloace de probă inclusiv prin probatoriul administrat la solicitarea părții apărării. Nu s-a ținut cont nici de declarațiile martorului Coșciug Vitalie. Denaturat s-au interpretat și declarațiile martorului Gherman Ivan.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2018, a fost admis apelul procurorului, casată sentința integral și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Luca Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, în baza căruia, i-a fost stabilită pedeapsa penală sub formă de amendă în mărime de 1000 unități convenționale sau 50000 lei în contul statului.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat, că instanța de fond, la adoptarea sentinței contestate incorect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și astfel, eronat a ajuns la concluzia de încetare a procesului penal în privința lui Luca Ion învinuit în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, din motiv că fapta acestuia constituie o contravenție, și anume, contravențiile prevăzute de art. 336 și art. 353 alin. (1) din Codul contravențional.

Analizând totalitatea de probe acumulate la prezenta cauza penală și apreciindu-le, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a constatat următoarele:

Luca Ion la 16 mai 2017, aproximativ la orele 11:00 contrar prevederilor art.17/8 alin.(1) lit.b) din Legea RM nr.278 din 14.12.2007 privind controlul tutunului, care interzice fumatul în toate spațiile publice deschise administrate de autoritățile publice centrale și locale, aflându-se pe trotuarul din preajma blocului locativ nr.1 de pe bd. Mircea cel Bătrân, mun. Chișinău, fuma. La solicitarea autopatrulei formată din comandantul de grupă a INP al IGP a MAI Livadari Tudor și inspectorul inferior de patrulare a INP a IGP a MAI Stefanco Ion, care se aflau în exercițiul atribuțiilor de serviciu de menținere, asigurare și restabilire a ordinii și securității publice, protecția drepturilor și a intereselor legitime ale persoanei și comunității pe sect.Ciocana, mun.Chișinău și care au acționat în conformitate cu prevederile art.25 alin. (5) pct. 1), 3), 14) din Legea RM nr.320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea poliției, de a înceta acțiunile ilegale și de a se identifica, Luca Ion, acționând intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, a refuzat de a se conforma solicitării reprezentanților organelor de drept și urmărind scopul sistării activității lor de

serviciu și schimbării caracterului în interesul său, s-a adresat cu cuvinte necenzurate față de aceștia, după care a urcat în automobilul de model „Mazda Primacy” cu n/î XXXXX și a încercat să se sustragă de la fața locului. În acest sens, numitul, încercând să închidă forțat ușa automobilului, l-a strâns cu aceasta pe inspectorul de poliție Livadari Tudor cauzându-i dureri fizice și a început deplasarea cu automobilul tamponându-l pe inspectorul de poliție Stefanco Ion, care i-a barat calea poziționându-se în fața mijlocului de transport și ca urmare a cărui fapt ultimul a fost proiectat pe capota automobilului și transportat câțiva metri, după care, Luca Ion, a stopat mijlocul de transport și a fost reținut în flagrant.

Cu toate că inculpatul Luca Ion nu a recunoscut vina, instanța de apel a considerat că vina lui se probează, cu certitudine, prin următoarea sistemă de probe analizate și apreciate de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, cum ar fi:

- Declarațiile părților vătămate Stefanco Ion și Livadari Tudor;
- Declarațiile martorilor Coșciug Vitalie, Gherman Ivan, Unciuc Natalia;
- procesului-verbal de cercetare la fața locului întocmit la 16 mai 2017 (f. d. 4 – 7).

Instanța de apel analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, a constatat cu certitudine că, acțiunile inculpatului Luca Ion au fost corect încadrate juridic de către acuzatorul de stat în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, iar ulterior, greșit recalificate de către prima instanță în baza art. 336 și art. 353 alin.(1) Cod contravențional, deoarece, instanța de apel consideră că inculpatul Luca Ion a comis infracțiunea imputată, și că acțiunile inculpatului se încadrează în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, după semnele calificative: violența săvârșită asupra unei persoane cu funcție de răspundere, după indicii calificativi - aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității sale de serviciu, în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale.

În urma verificării probelor, instanța de apel a ajuns la concluzia că, argumentele procurorului cu privire la vinovăția inculpatului Luca Ion, invocate în apelul depus împotriva sentinței atacate sunt fondate, deoarece instanța de fond a dat o apreciere eronată situației de fapt constatate în cadrul cercetării judecătorești și greșit a recalificat faptele inculpatului în baza art. 336 Cod contravențional.

Din analiza probelor, instanța de apel a reținut că inculpatul, Luca Ion la data de 16.05.2017, aproximativ la ora 11:00, aflându-se pe trotuarul din preajma blocului locativ nr.1 de pe bd. Mircea cel Bătrân, mun. Chișinău, fuma. La solicitarea autopatrului formată din Livadari Tudor și Stefanco Ion de a înceta acțiunile ilegale și de a se identifica, Luca Ion, a refuzat de a se conforma solicitării reprezentanților organelor de drept și urmărind scopul sistării

activității lor de serviciu și schimbării caracterului în interesul său, s-a adresat cu cuvinte necenzurate față de aceștia, după care a urcat în automobilul de model „Mazda Primacy” cu n/î XXXXX și a încercat să se sustragă de la fața locului. În acest sens, dorind să se eschiveze de la tragerea la răspundere, încercând să închidă forțat ușa automobilului, l-a strâns cu aceasta pe inspectorul de poliție Livadari Tudor cauzându-i dureri fizice și a început deplasarea cu automobilul tamponându-l pe inspectorul de poliție Stefanco Ion, care i-a barat calea poziționându-se în fața mijlocului de transport și ca urmare a cărui fapt ultimul a fost proiectat pe capota automobilului și transportat câțiva metri.

Acest fapt a fost probat în cadrul cercetării judecătorești prin declarațiile părților vătămate și a martorilor, date la faza urmăririi penale și în instanța de fond prin care s-a confirmat fapta infracțională comisă de inculpatul Luca Ion.

Totodată instanța de apel a menționat că, infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul aplicării violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate. La fel, s-a dovedit și faptul aplicării intenționate a violenței nepericuloase față de Livadari Tudor, fiind lovit la mână, și față de Stefanco Ion luat pe capota mașinii.

Declarațiile părților vătămate sunt confirmate de declarațiile martorilor Gherman Ivan, Coșciug Vitalie, care coroborează între ele și oferă o imagine în ansamblu a evenimentelor petrecute și cronologia acestora.

Instanța de apel a reținut că acțiunile inculpatului Luca Ion de aplicare a violenței față de colaboratorul de poliție soldată cu cauzarea vătămarilor neînsemnate și provocarea durerilor fizice părților vătămate Livadari Tudor și Stefanco Ion au fost efectuate cu scopul sistării activității de serviciu a părților vătămate, împiedicare a constatării faptei ilicite comise de inculpat Luca Ion.

În urma analizei cumulative a probelor cercetate, s-a constatat că inculpatul știa despre fapta ilicită comisă, fumatul în loc public, și intenționat refuza să prezinte actele de identitate pentru a se identifica în fața colaboratorilor de poliție. Astfel, în vederea eschivării de la tragerea la răspundere pentru fapta ilicită, inculpatul intenționând să părăsească locul, a închis forțat ușa văzând că Livadari Tudor solicită actele la identitate și conștientizând și admițând că prin închiderea ușii, ar putea să-l lovească și să-i cauzeze vătămări colaboratorului de poliție Livadari Tudor. La fel, văzând că Stefanco Ion este poziționat în partea stângă a mașinii, la 45 grade în raport cu aceasta, a pornit mașina și a început deplasarea în direcția lui Stefanco Ion, iar după ce acesta a sărit pe capotă a continuat să se deplaseze, nu s-a oprit imediat în loc.

La aprecierea categoriei și măsurii de pedeapsă, în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75, 76 și 77 Codul penal, instanța de apel a ținut cont de gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunii, de persoana inculpatului Luca Ion, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului.

6. Împotriva deciziei instanței de apel la 08 decembrie 2018, prin intermediul oficiului poștal, în termen, declară recurs ordinar avocatul Grigoriu Aurelia în numele inculpatului Luca Ion, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea recursului, invocând temei de drept prevăzut de pct. 6), 8) și 12) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- Instanța de apel nu a făcut o analiză obiectivă a probelor și nu le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor;

- versiunea înaintată de partea acuzării, nu doar că nu este susținută de partea vătămată și de martorii acuzării, dar și este combătută, ori aceștia în mod cert confirmă faptul că inculpatul Luca Ion nu a tamponat și nici n-a intenționat să tamponeze colaboratorii poliției, ci doar contrar cerințelor acestora, a încercat să părăsească locul faptei cu automobilul său;

- Potrivit versiunii acuzării, partea vătămată Livadari Tudor a fost lovit cu ușa automobilului, însă partea vătămată nu a fost supusă examinării medico-legale în vederea constatării eventualelor urme ale violenței aplicate de către inculpat.

7. Procurorul prin referința depusă a solicitat declararea inadmisibilității recursului pe motiv, că motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, și o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărârii de condamnare, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei și respectiv hotărârea contestată conține motive legale pe care se întemeiază soluția. Totodată, a indicat că, în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate.

8. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit textului recursului declarat, recurentul invocă drept temeiuri pct. 6), 8) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond și de apel în cazul, când: *pct. 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; pct.*

8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii; pct. 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

8.1. Referitor la temeiul de recurs invocat de recurent prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul constată, că sunt neîntemeiate argumentele recursului potrivit cărora instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, or, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 414 alin.(2) Cod de procedură penală, a verificat declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

În acest sens Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, și întemeiat a ajuns la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

Colegiul penal de asemenea constată, că recurentul, de fapt, își exprimă dezacordul cu aprecierea probelor înfăptuită de către instanța de apel, însă motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate.

Reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii instanței de fond, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Colegiul penal lărgit consideră, că toate probele prezentate au primit o apreciere corectă, iar concluziile făcute de instanța de apel rezultă din probele acumulate la prezenta cauză.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide, că este întemeiată concluzia instanței de apel precum că învinuirea înaintată inculpatului este confirmată prin probe pertinente și concludente, care în ansamblu dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii menționate.

Din considerentele menționate supra, Colegiul penal lărgit conchide, că opinia recurentului expusă în recurs precum că: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului ordinar.

Totodată, Colegiul penal conchide că în speță nu a fost admisă o eroare gravă de fapt, deoarece pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Însă, în cadrul examinării prezentei cauze, o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

8.2. Cu referire la eroarea de drept indicată în recurs prin prisma pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume că *în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii*, Colegiul lărgit subliniază următoarele.

Potrivit art. 113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Colegiul lărgit reține că, argumentele recurentului, prin care se invocă că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii, deoarece materialele cauzei penale nu conțin probe care să dovedească vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, nu și-a găsit confirmare, deoarece probele acumulate și examinate de instanța de apel au fost apreciate potrivit prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă că inculpatul Luca Ion a comis infracțiunea prevăzută de art. 349¹ alin. (1¹) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că judecând apelul procurorului, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate

de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, astfel instanța de apel corect ajungând la concluzia enunțată la pct. 4 din prezenta decizie, stabilind totodată, că vinovăția inculpatului a fost dovedită pe deplin în baza probelor prezentate la cauza penală, care demonstrează vinovăția inculpatului înafara oricărui dubiu rezonabil, iar careva încălcări de procedură, sau încălcări a drepturilor și intereselor inculpatului, nu au fost depistate.

Mai mult decât atât, Colegiul consideră necesar a menționa că, potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, că aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei așa cum îl propune recurentul este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, astfel invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

De asemenea instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de recurent, menționate în pct. 6 din decizie, au format obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, cărora instanța le-a dat o motivare argumentată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-a însușit-o și a cărei reluare nu se mai impune.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, în speță nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului prezența erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

8.3. Cu referire la temeiul invocat de recurent în baza pct. 12) alin. (1) a art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul lărgit atestă că, o astfel de eroare în speța dată nu se constată, deoarece, supunând verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept invocată de recurent în baza pct. 8) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul a statuat ca fiind legală și întemeiată concluzia instanței de apel privind recunoașterea vinovăției inculpatului Luca Ion în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, concluzie pe care instanța de recurs și-a însușit-o și în acest sens nefiind necesară o reinterpretație.

Reieșind din argumentele sus-menționate, Colegiul lărgit conchide că în speța dată nu se constată eroarea de drept prevăzută de pct. 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

9. Astfel, reieșind din cele expuse supra, Colegiul lărgit a ajuns la concluzia că, temeiurile invocate de recurent prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat de către avocatul Grigoriu Aurelia în numele inculpatului Luca Ion, deoarece la judecarea cauzei în ordine de apel,

instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 413-418 Cod de procedură penală adoptând o hotărâre legală și întemeiată.

10. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Grigoriu Aurelia în numele inculpatului Luca Ion împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2018, în cauza penală în privința lui **Luca Ion XXXXX**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **29 august 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor